

HET CARNET MONDAIN VAN JO DE POORTER

Speciaal voor Touché doet Jo elke maand zijn balboekje open. En dat doet hij zonder een blad voor de welbespraakte mond te nemen.

Over miraculeuze vieringen en open beenwonden

De bekende Franse pianist **Pierre-Alain Volondat** speelt met verve 'Rhapsody in Blue' van **Gershwin** op het slotfeest naar aanleiding van 50 jaar televisie. Het Proms-publiek onderbreekt een aantal keren met twijfelachtig applaus. De wereldvreemde Volondat maant het - dreigend met zijn wijsvinger - aan tot stilte. Hij heeft gelijk. Bij een klassiek stuk hoort applaus pas als het helemaal gedaan is.

Als ik op de receptie achteraf terugdenk aan het voorbije jubileumjaar, vind ik in de eerste plaats dat het er een geweest is waarin de tv-programma's zich eindelijk herhaalden, maar ook een waarin eens te meer bleek dat goede dingen nooit verouderen. Zoals deze pianist en dit muziekstuk, maar ook: **'De Collega's'**, **'De nieuwe orde'**, **'Alles kan beter'** en **'Argus'**.

Ook Media Group Roularta vierde dit najaar zijn 50ste verjaardag. Het bedrijf achter onder meer 'Knack' en 'De Streekkrant' deed dat met een groots feest in de Brusselse Expo, waar in een documentaire de hoogte- en dieptepunten van een halve eeuw Belgische geschiedenis weergegeven werden.

Het gênante was dat daar ook af en toe beelden van onze heersende monarchie tussen zaten. **Prins Filip**, die stelt dat er in de ruimte geen protocol bestaat, en **Mathilde**, die op hun huwelijksplechtigheid tegen Filip zegt: 'Ik beloof een trouwe echtgenoot te zijn.' Telkens als een van onze koninklijke hoofden in beeld kwam, ging er een smalend gelach door de zaal, die gevuld was met ministers, captains of industry en ander vipgehalte.

Ik heb altijd gedacht dat het grootste probleem van de Saksen-Coburgs een taalprobleem was. Maar als je onze gekroonde hoofden op de Franstalige zenders in actie ziet, kan je ook niet echt van genialiteit gewagen. Ze zijn wél ongelooflijk getalenteerd in godsvrucht. Zo reisde de hele zwik een paar weken geleden af naar Rome om de zaligverklaring van een voorouder van **Lorenz** mee te maken. Aan een zaligverklaring moet altijd een mirakel verbonden zijn. Nu schijnt het zo geweest te zijn dat er een non in de buurt van de opa van Lorenz is gekomen met open beenwonden. En dat die helemaal spontaan genezen zijn. Als dat talent erfelijk is, dan ziet het er heel goed uit voor **prinses Astrid** en haar werk bij het Rode Kruis.

Iedereen is trouwens wel érgens goed voor. **Laurent** is goed voor dieren. **Paola** is goed voor de kappersbranche. **Albert** is goed voor een dotatie van een paar € 100.000 per jaar. En Filip, die moet ook ergens goed voor zijn, alleen is voorlopig nog niet duidelijk waarvoor. Het zal later wel blijken. Over 50 jaar misschien. Dan wordt ook hij misschien zalig verklaard. Een grammaticaal correcte zin, zou dat op zich al geen mirakel zijn? ■

